

# Τα σύνορα του καλού και του κακού

*Η γέννηση και η δράση μιας παράξενης συμμορίας νεαρών Καταλανών τη δεκαετία του '70*

**ΧΑΒΙΕΡ ΘΕΡΚΑΣ**  
**Οι νόμοι των συνόρων**  
μτφρ.: Γεωργία Ζακοπούλου  
εκδ. Πατάκη, σελ. 520

Του **ΝΙΚΟΥ ΔΑΒΒΕΤΑ**

**Τα περισσότερα** βιβλία του Ισπανού πεζογράφου Χαβιέρ Θέρκας (Κάθαρες 1962-), από το πολύκροτο μυθιστόρημά του «Στρατιώτες της Σαλαμίνας» ως την «Ταχύτητα του φωτός» και τον «Ενοίκο», είναι ουσιαστικά ένας διαρκής στοχασμός πάνω στη φύση του πρωισμού, την ανιδιοτελή στράτευση στον αγώνα του καλού, την αναζήτηση ενός νοήματος σε έναν άδικο κόσμο δίκως κανένα νόημα. Εξαίρεση δεν θα μπορούσε να αποτελεί το πρόσφατο μυθιστόρημά του «Οι νόμοι των συνόρων», που πραγματεύεται τη γέννηση και τη δράση μιας παράξενης συμμορίας νεαρών Καταλανών –εγχώριο μέθο της νεανικής παραβατικότητας– τη δεκαετία του εβδομάντα, στη μεταφραντική Ισπανία.

Όπως και στους «Στρατιώτες της Σαλαμίνας», το μυθιστορηματικό υήμα ξετυλίγει ένας συγγραφέας, με ρίζες στην ερευνητική δημοσιογραφία, που αναλαμβάνει να γράψει ένα βιβλίο για τη «συμμορία του Γαλανομάτη», τα ιστορικά της μέλη και το χρονικό της εξάρθρωσή της από τις διωκτικές αρχές. Αναζητεί λοιπόν τα επιζώντα μέλη, θύτες ή θύματα, και με την τεχνική των διαδοχικών συνεντεύξεων καταγράφει τις εξομολογήσεις –σε πρώτο πρόσωπο– των βασικών πρώων. Υστερά, προσπαθεί να τις μοντέρει σε ένα ενιαίο σύνολο, σχηματίζοντας το αόρατο



Ο Χαβιέρ Θέρκας έχει κεντρικό ήρωα του μυθιστορήματός του ένα συγγραφέα με ρίζες στην ερευνητική δημοσιογραφία.

**Ο αφηγητής ανιχνεύει με δυσκολία τη λεπτή κόκκινη γραμμή ανάμεσα στη νομιμοφάνεια και τη νομιμότητα.**

«παλ» των νεαρών παρανόμων και τη μεγάλη τουχογραφία της εποχής τους.

Το βιβλίο αρχίζει με την αφήγηση του Ιγνάθιο Κάνιας, γνωστού στην πάτσα και με το παρατσούκλι «Γυαλάκια». Η περίπτωση του Κάνιας είναι και η πιο χαρακτηριστική της παρέας, γιατί αν και πρόερχεται από καλή οικογένεια, εντάσσεται, μαθητής ακόμη, στη συμμορία του Γαλανομάτη για να αποφύγει τον σχολικό εκφοβισμό, όπως ισχυρίζεται στην πραγματικότητα όμως γιατί απλούστατα έχει ερωτευθεί την πανέμορφη Τέρε, το κορίτσι του αρχηγού. Υστερά



Το τέλος του μυθιστορήματος παραμένει ανοικτό σε οποιαδήποτε ερμηνεία.

από ένα χρόνο δράσης, συμμετέχοντας για πρώτη φορά σε ληπτεία τράπεζας, θα πέσει μαζί με τον διαβόντο Γαλανομάτη σε μπλόκο της αστυνομίας. Ο αρχισυμμορίτης θα συλληφθεί και θα καταδικαστεί σε ισόβια κάθειρξη, όχι όμως και ο Κάνιας, που ξάρι ζητεί στην αυτοθυσία του Γαλανομάτη θα

ξεφύγει από τον αστυνομικό κλοιό και θα βρει προσωρινά καταφύγιο στην εξοχική κατοικία ενός οικογενειακού φίλου. Οταν τελικά οι αστυνομικοί θα ανακαλύψουν την κρυψώνα του, περιέργως δεν θα τον συλλάβουν. Ο Κάνιας, σαν να μη συνέβη τίποτα, θα ξαναγυρίσει στο σχολείο, όπου και θα διακριθεί, θα περάσει αργότερα στη νομική σχολή και θα εξελιχθεί, συν τα χρόνα, σε διάσημο ποινικόλογό!

Μετά είκοσι έτη, ο ποινικόλογός Κάνιας θα κληρθεί, από την πάντοτε ελκυστική Τέρε, να αναλάβει συνήγορος του Γαλανομάτη σε μια νέα δίκη, που εν πολλοίς θα καθορίσει το μέλλον του. Στα χρόνια που έχουν μεσολαβήσει, η ιστορία αυτού του παράτολμου ληστή τραπεζών με τις κοινωνικές ευαισθησίες –ένα είδος σύγχρονου Ρομπέν των Δασών– έχει λάβει μυθικές διαστάσεις χάρη στα βιβλία μιας αντεργκράφουντ λογοτεχνικής σειράς. Ο Κάνιας, εν μέρει για να ξε-

πληρώσει στον αρχισυμμορίτη τη σωτήρια βούθειά του, εν μέρει για να ξαναβρεθεί ερωτικά με την Τέρε, θα δεχθεί τη δικαστική πρόκληση και θα πετύχει με έναν αριστοτεχνικό τρόπο να οδηγήσει τον ήρωα της νιότης του, προσωρινά, εκτός φυλακής. Τότε θα αρχίσει και το πραγματικό δράμα, γιατί μια σειρά αναπάντητα ερωτήματα επανέρχονται στην επιφάνεια: Ποια είναι η πραγματική σχέση του Γαλανομάτη με τη μοιραία Τέρε; Ποιος «κάρφωσε» στην αστυνομία τη σχεδιαζόμενη ληστεία στην τράπεζα; Και, το κυριότερο, γιατί αφέθηκε ελεύθερος ο Κάνια, συνώ συμμετείχε σε αυτή;

Σεκάθαρες απαντήσεις δεν θα εισπράξει ο αναγνώστης, ούτε και ο ερευνητής συγγραφέας που προσπαθεί να ανασυνθέσει την ιστορία της παραβατικής συντροφιάς. Οι επίζησαντες πρωταγωνιστές θα δώσουν τη δική τους εκδοχή, το δικό τους πειστικό σενάριο, ωστόσο κανένα δεν θα μπορέσει να επιβεβαιωθεί. Πολλές φορές, οι αλληλοαντικρουόμενες πληροφορίες δημιουργούν την υπόνοια μιας σκοτεινής συνωμοσίας απ' όλους όσοι ενέχουνται στην παράτολμη δράση και την εξάρθρωση της συμμορίας. Ο αφηγητής-συγγραφέας ανιχνεύει με δυσκολία τα δυσδιάκριτα σύνορα του νόμου, τη λεπτή κόκκινη γραμμή που χωρίζει το καλό από το κακό, τη νομιμοφάνεια από τη νομιμότητα. Το τέλος του μυθιστορήματος παραμένει ανοικτό σε οποιαδήποτε ερμηνεία, όπως και ο πραγματικός ζωή εξάλλου, που δεν προσφέρει σε κανέναν την απόλυτη δικαίωση.